

χωρή αὐτὸν, τὴν οἰκογενεϊάν του, τοὺς φίλους του, τοὺς συναδέλφους του ὑπουργοὺς νὰ διορίσῃ ὁ Σωτηρόπουλος τὸν Γκορδζῆν καὶ μόνον τὸν Γκορδζῆν διάδοχόν του Ταμίαν ἐν Θήβαις, ὁ πονηρὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ λογιστικόν του πνεῦμα δὲν ὑποπτεύθησαν ἄρα γε τίποτε; Μήπως ἐπρόκειτο περὶ τοποτηρητοῦ τοῦ Βελένδζα, διὰ νὰ ἔχῃ αὐτὸς καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐκλογῆς; Διὰ νὰ ἐνδιαφέρηται τόσο περὶ τοῦ διαδόχου του, τίνα ἐντύπωσιν ἄλλην θὰ ἐνεποιεῖ τῷ Κουμουνδούρῳ, ἡ ὅτι τὸ Ταμεῖόν του δὲν ἐννοεῖ νὰ τὸ παραδώσῃ ἀσπρομέτωπον εἰς τὸν διάδοχόν του; Καὶ ὅμως διαβιβάζει τῷ Σωτηροπούλῳ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Βελένδζα, αὐτὸς ὁ, κατὰ τὴν κατὰθεσίν του, «συνειθίζων πάντοτε νὰ ἀφίνη ὅλως ἐλευθέρους τοὺς ὑπουργοὺς νὰ διευθύνωσι τὰ ὑπουργεῖα των», συνέστησε τὸν Γκορδζῆν εἰς τὸν Σωτηρόπουλον καὶ τὸν συνέστησε καὶ παρὰ τὴν πεποίθησίν του καθ' ἣν ἐν γένει δὲν ἐνέκρινε τὴν ἀξίωσιν τῶν ὑπαλλήλων νὰ προσδιορίζωσιν αὐτοὶ τοὺς ἀντικαταστάτας των (σελ. Ἐκθ. 44) καὶ παρὰ τὴν πεποίθησίν του ἀκόμη «ὅτι δὲν εἶχε σχηματίζει καλὴν ἰδέαν περὶ Ἀποστ. Γκορδζῆ» (αὐτόθι). Τοιαῦτα ἀντιφάσεις δὲν ἐπιτρέπονται εἰς σπουδαίους ἄνδρας, ἀξιοῦντας νὰ κυβερνῶσι τὸν τόπον των καὶ νὰ εἶνε αὐτοὶ ὡς παραδειγμα τῆς λογικῆς, τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ὑπὲρ τοῦ τόπου προνοίας. Τοιαῦτα κενὰ ἐν τῷ χαρακτῆρι τοῦ κ. Κουμουνδούρου παρομοιάζουσι αὐτὸν πρὸς σπόγγον καὶ ἡ εἰκὼν τῆς ἀπορροφησεως δὲν τιμᾷ διόλου τὴν προκαλοῦντα αὐτήν.

Τὰ λοιπὰ ἐν τῇ ἐκθέσει περὶ Κουμουνδούρου, ἀναφέρονται περὶ δώρων δοθέντων ὑπὸ τοῦ Βελένδζα, κατὰ τὸν Βελένδζαν, εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὴν γυναικαδέλφην τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ. Ἀφοῦ ἐξεφράσαμεν πλήρη ἀμφιβολίαν περὶ τῆς γνώσεως τῆς ἐνοχῆς τοῦ ἐλλείμματος ὑπὸ Κουμουνδούρου, πληρέστερον βεβαίως δικαιούμεθα ν' ἀμφισβάζωμεν περὶ τοῦ μέρους τούτου τῆς ἐκθέσεως· ἀφοῦ

μάλιστα οἱ κατήγοροι περιέπεσαν καὶ εἰς τόσας περὶ τούτου καὶ χρόνου συγχύσεις καὶ παλινωδίας· ἀλλ' ἐπιτρέπεται νὰ ἐξηγήσωμεν καὶ τὰς διαδόσεις αὐτὰς ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ ὅρου χαρακτηρὸς τοῦ κ. Κουμουνδούρου, ὅστις οἶονεὶ κρατῶν δι' ἑαυτὸν, μόνον τὸν τίτλον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πρωθυπουργοῦ, διανέμει ἀφειδῶς τὴν ἐξουσίαν του εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, συγγενεῖς καὶ παιδιὰ, κυρίους καὶ ὑπηρέτας. Ἄς μὴ λησμονήσωμεν τὴν παντοδυναμίαν τοῦ περιφήμου Βασίλη!

Συμπέρασμα. Ὁ Κουμουνδούρος δυνατόν ν' ἀποδεχθῇ ἠθικῶς ἔνοχος τοῦ ἐλλείμματος, ἀλλ' ὅχι καὶ νομικῶς.

Καλιβάν.

ΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ

οἱ γάμοι τοῦ φιλτάτου οἰνοποιοῦ κ. Γεωργίου Ἀμπαζοπούλου μετὰ τῆς καλῆς κόρης Ἰουλίας Π. Ζήση, ἀδελφῆς τοῦ γλυκυτάτου ἐμποροῦ τῆς Ὁδοῦ Ἐρμού Κωνσταντίνου Ζήση. Εὐχόμεθα καὶ ὁ βίος των νὰ διέλθῃ ἀνέφελος καὶ διαυγῆς ὡς ὁ διαυγέστερος τῶν οἶνων τοῦ καλοῦ γαμβροῦ.

ΤΗΝ

καλλιτέραν πρωτομαγιά ἔκαμεν ὁ φίλος ἡμῶν κ. Ἐπαμεινώνδας Ἑμπεϊρικός, τυχὼν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῆς ἀδείας τοῦ δικηγόρου. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐνθυμῆται πάντοτε τὴν καταγωγὴν του ὡς δικηγόρος καὶ θὰ πρωτομαγεύῃ τὴν τε πελατεῖαν καὶ τὸ ἀκροατήριόν του.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΠΕΝΤΕ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

II.

Ο ΧΟΡΟΣ

Εἶχον προσκληθῇ προχθὲς εἰς δεῖπνον ἐν τινι φιλικῇ οἰκογενεῖᾳ· ὅτε ἐλαμβάνομεν τὸν καφέν, ἡ οἰκοδέσποινα πλησιάζει καὶ μὲ λέγει:

— Γνωρίζετε τὸν Μαρκόπουλον, τὸν διδάσκαλον τοῦ χοροῦ;

— Μάλιστα τὸν γνωρίζω.

— Τότε θὰ μοῦ κάμετε μίαν μεγάλην ἐκδούλευσιν.

— Εὐχαρίστως.

— Αὐτὸς ὁ Μαρκόπουλος ἔχει μεγάλην ὑπόληψιν. Τὸν ἔχουν τὰ καλλίτερα σπῆτια τῶν Ἀθηνῶν. Δίδει μαθήματα χοροῦ ὅπως πρέπει. Θὰ τὸν πάρω διὰ τὰς μικρὰς μου ἀνεψιάς. Ἐρωτήσατέ τον ἂν εἴμπορῇ νὰ ἔρχεται δύο φοραῖς τὴν ἐβδομάδα.

Δὲν μοὶ ἦτο τόσο ἐύκολον νὰ συναντήσω τὸν Μαρκόπουλον, διότι ἦτο ὀλίγον ἀκατάστατος ὡς ὅλοι οἱ καλλιτέχναι.

Διὰ τοῦτο εὐχαριστήθην πολὺ, ὅτε τὴν ἐπαύριον τὸν

συνήντησα ἔξωθεν τοῦ καφεναείου Τσόχα πίνοντα τὸν πρωτὸν του καφέν.

— Σὲ ζητῶ, τῷ εἶπον, καὶ τῷ διεβίβασα τὴν πρόσκλησιν τῆς φίλης οἰκοδεσποίνης.

— Πολὺ καλὰ· θὰ ὑπάγω, μοῦ ἀπήντησε· ξεύρεις, εἰς τὰ περισσότερα καλὰ σπῆτια ἐγὼ διδάσκω χορόν. Δὲν ἔχω κανένα παράπονον... καὶ ὅμως πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσω, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τὰ πράγματα ἦσαν πολὺ καλλίτερα. Ὁ χορὸς παρακμᾷ, φίλε μου, παρακμᾷ.

— Τί μοῦ λέγεις;

— Τὴν ἀλήθειαν· αἱ γυναῖκες μανθάνουν ἁπλῶς ἀκόμη χορόν, ἀλλ' οἱ νέοι διόλου, διόλου. Δὲν εἰδεύρω ποῦ σπαταλᾷ τὸν καιρὸν τῆς αὐτῆς ἡ σημερινὴ νεολαία· τί κάμνει λοιπὸν ἀφ' οὗ οὔτε χορεῖται; Ἄλλ' εἶνε καὶ αὐτὸ ἐν ἀπὸ τὰ σφάλματα τῆς Κυβερνήσεως.

— Σφάλμα τῆς Κυβερνήσεως ποῦ δὲν μανθάνουν χορόν οἱ νέοι;

— Βέβαια· διδάσκουν εἰς τὰ σχολεῖα τόσα πράγματα ἄχρηστα· διδάσκουν λατινικὰ καὶ δὲν διδάσκουν χορόν· εἰς τί χρησιμεύουν σὲ παρακαλῶ τὰ λατινικὰ; ἔπρεπε καὶ τὸν χορόν νὰ τὸν ἔχουν ὑποχρεωτικὸν μάθημα. Ἐπρεπε νὰ ὑπάρχῃ εἰς καθηγητὴς τοῦ χοροῦ εἰς ἕκαστον γυμνάσιον, νὰ ὑπάρχῃ πρότυπος σχολὴ χοροῦ, νὰ γίνωνται ἐξετάσεις, διαγωνισμοὶ χοροῦ. Καὶ ὁ χορὸς εἶνε μία γλῶσσα, καὶ γλῶσσα τὴν ὁποίαν ἕνας καλοανατε-

τραχμένος ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἡξεύρῃ νὰ ὁμιλῇ. Καὶ ὁ